

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 14C/28/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719203963
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľudmila Ostrolucká
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2020:6719203963.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou Mgr. Ľudmilou Ostroluckou, v právnej veci žalobkyne M.N. V., S.. XX.XX.XXXX, N. M. R. XXXX/XX, XXX XX V., právne zastúpenej Advokátska kancelária UHAL' s.r.o., so sídlom Štefana Moyzesa 9877/43, 960 01 Zvolen, IČO: 47 236 655, proti žalovanému R. V., S.. XX.XX.XXXX, N. M. X. X. XXX/XX, XXX XX V., právne zastúpenému Advokátska kancelária POLÁČEK & partneri s.r.o., so sídlom Dlhá 2039/6, 974 05 Banská Bystrica, IČO: 47 257 032, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, takto

rozhodol:

Súd v y p o r i a d a v a bezpodielové spoluvlastníctvo manželov tak, že:

I. Do výlučného vlastníctva žalobkyne p r i k a z u j e:

- umývačka riadu v zostatkovej cene 190,- Eur,
hnuteľnú vec spolu v zostatkovej cene 190,- Eur.

II. Do výlučného vlastníctva žalovaného p r i k a z u j e:

- plynový sporák v zostatkovej cene 0,- Eur,
- chladnička v zostatkovej cene 0,- Eur,
- mraznička v zostatkovej cene 20,- Eur,
hnuteľné veci spolu v zostatkovej cene 20,- Eur.

III. Žalovaný je p o v i n n ý žalobkyni vydať umývačku riadu, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Žalovaný je p o v i n n ý vyplatiť žalobkyni na vyrovnanie jej podielu sumu 4.798,13 Eur, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V. Žiadna zo strán n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou, ktorá bola doručená súdu elektronicky cez portál eŽaloby dňa 22.08.2019 v spojení s jej opravou a doplnením, ktoré bolo doručené súdu elektronicky cez portál eŽaloby dňa 05.03.2020, domáhala voči žalovanému vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“).

2. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 23.08.2016 nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného súdu Zvolen č.k. 9P/15/2015-412, ktorým súd rozviedol jej manželstvo so žalovaným uzavreté dňa 09.09.1995. Týmto dňom došlo súčasne k zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov jej a žalovaného. Do dnešného dňa však nedošlo k jeho vyporiadaniu. Za trvania BSM došlo k vynaloženiu rozsiahlych investícií z majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov na rodinný

dom nachádzajúci sa na ulici X. X. Č.. XXX/XX W. V. a na hnutelné zariadenie tohto domu. Išlo o zabudované investície v období rokov 2007 až 2013 v celkovej výške 19.532,52 Eur. Rodinný dom, na ktorý boli vynaložené investície zo spoločného majetku je vo vlastníctve žalovaného. Okrem uvedených vložených investícií počas trvania BSM nadobudli so žalovaným do BSM hnutelné veci tvoriace zariadenie tohto rodinného domu, konkrétne plynový sporák, chladničku, mrazničku, umývačku riadu. Tieto hnutelné veci, ktoré sú zariadením rodinného domu patria do BSM, keď ich žiadala vyporiadať spolu v hodnote 1.080,- Eur (plynový sporák v hodnote 250,- Eur, chladničku v hodnote 250,- Eur, mrazničku v hodnote 200,- Eur a umývačku riadu v hodnote 380,- Eur). So žalovaným sa pokúsila o uzavretie dohody o vyporiadaní BSM, keď mu zaslala návrh tejto dohody dňa 15.08.2019 s lehotou na vyjadrenie do 19.08.2019. Žalovaný sa k návrhu nevyjadril. Vzhľadom k zásade rovnosti podielov ich ako manželov na majetku v BSM požadovala uhradenie sumy rovnajúcej sa polovici všetkých investícií vložených do rodinného domu vo vlastníctve žalovaného, t.j. sumy 10.306,26 Eur, v ktorej sume bola zahrnutá i polovica hodnoty hnutelných vecí v čiastke 540,- Eur. Hnutelné veci žiadala prikázať do výlučného vlastníctva žalovaného, pretože od zániku manželstva sa tieto nachádzali ako zariadenie rodinného domu vo vlastníctve žalovaného, keď ich súčasne využívala matka žalovaného. Navrhovala, aby jej žalovaný z titulu polovice všetkých investícií vložených do rodinného domu a z titulu polovice hodnoty hnutelných vecí vyplatil sumu 10.306,26 Eur (9.766,26 Eur + 540,- Eur) do 3 dní od právoplatnosti rozsudku o vyporiadaní BSM. Ostatné hnutelné veci podľa špecifikácie v oprave a doplnení žaloby, ktoré od zániku BSM užíva žalovaný navrhla prikázať žalovanému, ostatné hnutelné veci, ktoré od zániku BSM užíva ona, navrhla prikázať do svojho vlastníctva.

3. Žalovaný vo vyjadrení, ktoré bolo doručené elektronicky cez portál eŽaloby dňa 12.11.2019 k žalobe žalobkyne uviedol, že ju navrhuje v celom rozsahu zamietnuť. Vo vyjadrení namietal nedostatok pasívnej legitimácie na svojej strane, keďže žalobkyňa v žalobe uviedla, že počas manželstva vložili resp. investovali zo spoločných prostriedkov na rodinný dom v jeho vlastníctve finančné prostriedky. Z H. Č.. XXX okres Zvolen, J. V. L. Z.Ú.. R. však jasne vyplýva, že je len podielovým spoluvlastníkom tohto rodinného domu v 1-ici. V prípade, že žalobkyňa mala pocit, že investovala prostriedky do majetku niekoho iného, mala žalovať aj druhého podielového spoluvlastníka. Navyše na tomto LV je zapísané právo doživotného užívania rodinného domu v prospech X. V., S.. XX.XX.XXXX. Podľa prehľadu investovaných prostriedkov a dátumu ich investovania je zrejme a nepochybné, že tieto investície resp. ich hodnota ku dňu podania žaloby vzhľadom na ich morálnu a fyzickú amortizáciu nepredstavuje takmer žiadnu hodnotu. Navyše od investovania týchto finančných prostriedkov až do jari 2016 tieto užívala a brala z nich úžitky i samotná žalobkyňa, ktorá za toto užívanie mu nič neplatila, neplatila nič ani druhému podielovému spoluvlastníkovi. Vzhľadom tiež na obdobie, kedy boli investované finančné prostriedky do rodinného domu vzniesol námietku premlčania. Ďalej v tomto vyjadrení poukázal na to, že žalobkyňa do BSM na vyporiadanie neuviedla ďalšie hnutelné veci, ktoré odniesla zo spoločnej domácnosti, keď ich špecifikoval v tomto vyjadrení. Počas trvania manželstva na podstatnú časť investícií čerpali rôzne finančné prostriedky, pričom mesačný zárobok žalobkyne bol vo veľkom nepomere s jeho príjmom, ktorý bol niekoľko násobne vyšší. Okrem toho po rozvoze musel splácať a ešte aj doteraz spláca čerpané úvery, na ktoré žalobkyňa ničím neprispela.

4. Žalobkyňa vo vyjadrení, ktoré bolo súdu doručené elektronicky cez portál eŽaloby dňa 18.12.2019 k vyjadreniu žalovaného ohľadne jeho nedostatku pasívnej legitimácie v konaní uviedla, že žalovaný zrejme nepochopil a nesprávne interpretoval ustanovenie § 142 Občianskeho zákonníka a ustanovenie § 149 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na to, že v manželstve s bratom žalovaného nikdy nebola, nie je jej zrejme, vyporiadania akého bezpodielového spoluvlastníctva by sa od brata žalovaného mala dožadovať. Je elementárnym právnym faktom, že pasívne legitimovaný vo veci žaloby o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvoze je len a výhradne bývalý manžel, teda žalovaný, nie jeho brat. Ďalej pokiaľ žalovaný tvrdí, že je úplne zrejme a nepochybné, že hodnota investícií ku dňu podania žaloby vzhľadom na morálnu a fyzickú amortizáciu nepredstavuje takmer žiadnu hodnotu, toto tvrdenie žalovaného je nepodložené, účelové, v celom rozsahu ho poprela. Žalovaný žiadnym spôsobom nevyvrátil rozsiahlu dokumentáciu, ktorú si starostlivo uchovávala, preto nemá o svojom tvrdení žiaden dôkaz. Žalobou vo vzťahu k nehnuteľnosti, k rodinnému domu pritom žiada náhradu reálne vynaložených investícií, nie vyporiadanie prikázaním veci. Je to práve v prípade prikázania veci, kedy je možné prihliadať na hodnotu v čase rozhodovania, nie však v prípade náhrady investícií, kedy je oprávnená požadovať výslovne „čo sa zo spoločného majetku vynaložilo“ na ostatný majetok bývalého manžela, teda žalovaného. „Čo sa zo spoločného majetku vynaložilo“ predstavuje presne tie peňažné prostriedky, ktoré sú uvedené v predloženej dokumentácii. Tiež sú irelevantné tvrdenia žalovaného o tom, že počas

vyžívania rodinného domu neplatila nájomné, keďže bola manželkou žalovaného starajúcou sa o jeho deti. Pokiaľ žalovaný ďalej vzniesol námietku premlčania, túto žiadnym spôsobom nekonkretizoval a preto z nej ani nevyplývalo, prečo by mal byť jej nárok premlčaný. Túto námietku žalovaný nedokázal konkretizovať preto, lebo právo podať žalobu o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa nepremičuje, ale zaniká nastúpením nevyvrátiteľnej domnienky o zákonom vyporiadaní po uplynutí troch rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Rozvodový rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 23.08.2016, t.j. trojročná lehota na podanie žaloby uplynula dňa 23.08.2019. Žaloba bola doručená súdu dňa 22.08.2019, teda bola podaná včas. K tvrdeniam žalovaného, že si pri sťahovaní zo spoločnej domácnosti niektoré veci vzala, ktoré špecifikoval vo svojom vyjadrení, uvedené potvrdila. Domáce kino si však žalovaný odniesol po tom, ako prišiel na sviatok svojej dcéry. Takýto postup z jej strany nebol ničím neočakávaným, keďže sa súčasne musela na rozdiel od žalovaného starať o maloleté deti. Žalovaný však pozabudol na tú skutočnosť, že v rodinnom dome zostalo oveľa viacej ďalších hnuiteľných vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva (okrem tých, ktoré uviedla v žalobe), pričom ich špecifikovala v tomto podaní. Všetky hnuiteľné veci, ktoré špecifikovala v tomto podaní a ktoré si vzala a ktoré po jej odchode zostali v rodinnom dome považovala za vyriešené, preto ich neuviedla v žalobe. Bola názoru, že ohľadne rozdelenia týchto vecí sa so žalovaným dohodli. Tiež sú zavádzajúce tvrdenia žalovaného o nepomere medzi príjmami počas trvania manželstva. Počas prvých rokov manželstva mala vyšší príjem než žalovaný. Následne, po narodení dcéry medzi nimi došlo k dohode, že ona umožní žalovanému, aby sa sústredil na svoj kariérny rast, a on jej umožní kvalitnú starostlivosť o deti. Žalovaný túto dohodu nedodrжал. Nepomer medzi ich príjmami bol tak následkom dohody so žalovaným. Preto považovala poukazovanie žalovaného na rozdiel medzi príjmami za účelový a nemorálny. Čo sa týka splácania úverov žalovaným, dňa 28.01.2015 ju žalovaný donútil podpísať úver pod hrozbou, že ju s deťmi vyhodí z domu, ak ho nepodpíše. Nedovolil jej ani prečítať si sumu, o akú sa jednalo. Z tohto úveru použil časť finančných prostriedkov na vyplatenie predchádzajúceho úveru a časť na kúpu bytu svojej vtedajšej priateľky (súčasnej manželky), ktorý následne so svojou vtedajšou priateľkou využíval. Na základe tohto žiadala rozhodnúť v súlade s jej žalobou.

5. Žalovaný vo vyjadrení, ktoré bolo doručené elektronicky cez portál eŽaloby dňa 31.01.2020 reagoval na toto vyjadrenie žalobkyne tak, že vo vzťahu k údajnému nepochopeniu jeho pasívnej legitímácie v konaní vo vzťahu k investíciám do rodinného domu zotrúva na svojej pôvodnej právnej argumentácii a to s poukazom na jednoznačnú dikciu zákona podľa ktorého má v danom prípade žalobkyňa nárok na náhradu tých investícií, ktoré boli zo spoločného uhradené na majetok druhého z rozvedených manželov, t.j. v tomto prípade rodinný dom, ktorého však nie je výlučným vlastníkom. Preto od neho je možné požadovať len sumu, ktorá zodpovedá výške jeho spoluvlastníckeho podielu. Tiež je pochopiteľné a nevyvrátiteľné, že vložené investície sa v konkrétnom časovom horizonte nezabudovali do stavby rodinného domu a teda nie je možné ich fyzicky v nezmenenom stave zobrať a rozdeliť medzi strany sporu, ale za tieto finančné prostriedky sa priamo nakúpili konkrétne hnuiteľné veci, resp. týmito finančnými prostriedkami bolo zaplatené za konkrétne práce a výkony, ktoré len logicky podliehajú fyzickému, ako aj morálnemu opotrebeniu a amortizácii. V tomto zotrúval na pôvodnej obrane. Ďalej je pravdou, že dohoda medzi žalobkyňou a ním po jej odchode zo spoločnej domácnosti bola taká, že všetky veci, vrátane tých, ktoré žalobkyňa uviedla vo vyjadrení doručenom súdu dňa 18.12.2019 si mala zobrať žalobkyňa s výnimkou domáceho kina. Napriek tomu časť z hnuiteľných vecí nechala u neho ale naopak mu z domáceho kina zobrala reproduktor, po ktorý si k žalobkyňou prišiel a teda nešlo o celé domáce kino. On i naďalej túto dohodu vo vzťahu k hnuiteľným veciam mieni rešpektovať. K okolnostiam podpísania úveru v roku 2015, ku ktorému mala byť žalobkyňa údajne donútená sa vyjadrovať nebude. Prostriedky z tohto úveru sa totiž použili čiastočne na splatenie predchádzajúcich úverov, úhradu debetu pre Cetelem na karte, splatenie debetov v peňažných ústavoch a koniec koncov aj na pôžičku rodinným príslušníkom žalobkyne. Zotrúval na tom, aby žaloba žalobkyne bola zamietnutá v celom rozsahu.

6. Žalobkyňa v opravenej a doplnenej žalobe, ktorá bola súdu doručená elektronicky cez portál eŽaloby dňa 05.03.2020 navrhla vyporiadať vzhľadom na obranu žalovaného v tom, že do pôvodnej žaloby nezahrnula do vyporiadania BSM aj ostatné hnuiteľné veci, ktoré patria do BSM a ktoré si rozdelili pri odchode žalobkyne z rodinného domu, i tieto ostatné hnuiteľné veci a to podľa ich užívania, či už ňou, alebo žalovaným. Trvala na vyporiadaní investícií vložených do rodinného domu vo vlastníctve žalovaného, ktoré sú spoločnými investíciami z majetku v BSM, keď tieto investície boli vložené do rodinného domu žalovaného zo spoločných finančných prostriedkov. Žiadala vyporiadať hnuiteľné veci plynový sporák, chladnička, mraznička, umývačka riadu spolu v zostatkovej cene 1.080,- Eur, ďalej ostatné hnuiteľné veci, ktoré si pri odchode zo spoločnej domácnosti vzala a ktoré patria do BSM spolu

v zostatkovej cene 3.824,62 Eur podľa špecifikácie v tomto podaní a ďalšie hnutelné veci, ktoré po odchode zo spoločnej domácnosti zostali v užívaní žalovaného, tiež podľa špecifikácie v tomto podaní spolu v zostatkovej cene 3.653,25 Eur. Vzhľadom k zásade rovnosti podielov manželov na majetku v BSM požadovala uhradenie sumy rovnajúcej sa polovici všetkých investícií vložených do rodinného domu vo vlastníctve žalovaného, t.j. žiadala uhradiť sumu 9.766,26 Eur, hnutelné veci a to plynový sporák, chladničku, mrazničku a umývačku riadu v zostatkovej cene spolu 1.080,- Eur žiadala prikázať žalovanému. Hnutelné veci, ktoré si pri odchode zo spoločnej domácnosti vzala so sebou žiadala prikázať do svojho vlastníctva spolu v zostatkovej cene 3.824,62 Eur a ostatné hnutelné veci, ktoré po jej odchode zo spoločnej domácnosti zostali v užívaní žalovaného spolu v zostatkovej cene 3.653,25 Eur žiadala prikázať do výlučného vlastníctva žalovaného. Na vyrovnanie podielu z BSM okrem sumy 9.766,26 Eur na dovyrovanie vzhľadom na prikázanie hnutelných vecí žiadala doplatiť sumu 454,31 Eur. Spolu žiadala vyplatiť z BSM od žalovaného sumu 10.220,57 Eur (9.766,26 Eur + 454,31 Eur).

7. Žalovaný na takto opravenú a doplnenú žalobu žalobkyne reagoval vyjadrením, ktoré bolo doručené súdu elektronicky cez portál eŽaloby dňa 12.05.2020. Tu uviedol, že v žiadnom prípade nemôže súhlasiť s tým, že žalobou uplatnený nárok má byť uplatňovaný voči nemu ako 100 %-nému vlastníkovi nehnuteľnosti. V danom prípade je jednoznačné a nepochybné, že je len 50 %-ným vlastníkom nehnuteľnosti. Aj keby pripustil tú skutočnosť (čo však popiera), že žalobkyňa má takýto nárok, tak rozhodne ho má len vo výške 50 %. Investície do rodinného domu počas trvania manželstva boli, avšak tieto boli hradené z prostriedkov čerpaných od financujúcich peňažných ústavov ako tzv. hypotekárne úvery, ktoré v prevažnej miere ku dňu rozvodu manželstva boli splatené. Za týchto okolností mal za to, že žalobkyňa nemá ani teoretický nárok na ňou uplatnenú sumu investícií v tzv. nadobúdacích cenách. Podľa neho by sa malo vychádzať zo zostatkových cien týchto investícií a to ku dňu rozvodu manželstva. Takáto jeho námietka sa týkala nielen samotných investícií do rodinného domu, ale aj hnutelných vecí, ktoré mali byť predmetom vyporiadania BSM. Nesúhlasil preto s „metodikou výpočtu“ investícií. Podľa neho by malo ísť o vzorec: výška investície (x) ÷ 2 (BSM) ÷ 2 (2 spoluvlastníci nehnuteľnosti), „čiže $x \div 2 \text{ BSM} \div 2$ s“. Za výšku investícií považoval hodnotu hypotekárnych úverov, ktoré boli počas trvania manželstva splatené, resp. hodnotu investícií ku dňu rozvodu manželstva v prípade, že investície boli hradené zo spoločných prostriedkov. Vo vzťahu k hnutelným veciam rozhodne platí, že ich vyporiadacia hodnota musí zodpovedať ich hodnote ku dňu zániku manželstva a keďže samotná žalobkyňa uvádza pomerne nepatrnú sumu na vyporiadanie u týchto hnutelných vecí, tak navrhol hnutelné veci z vyporiadania BSM úplne vylúčiť. Opätovne žiadal, aby súd žalobu v plnom rozsahu zamietol.

8. Vo vyjadrení, ktoré bolo doručené súdu elektronicky cez portál eŽaloby dňa 10.06.2020 žalobkyňa opätovne navrhla rozhodnúť vo veci v súlade s jej žalobou. Investície z bezpodielového spoluvlastníctva, ktoré boli vynaložené na rodinný dom v podielovom spoluvlastníctve žalovaného skončili v dispozícii žalovaného a jeho najbližšej rodiny. Z prostriedkov, ktoré teda patrili do BSM, teda aj jej, vznikol v prospech žalovanému a jeho najbližšej rodine. Ak boli z BSM vynaložené prostriedky na vlastný majetok niektorého manžela (prípadne na majetok jeho rodiny) tento manžel je povinný tieto investície vrátiť do BSM a tam sa majú vyporiadať. Vzťah medzi ním a jeho rodinou a spôsob vyporiadania ich vzájomných nárokov z titulu investícií je ich vecou, pretože tieto vzťahy sa pri vyporiadaní BSM nemôžu riešiť. Zároveň nie je z tohto titulu dôvod, aby to musela ona riešiť s rodinou žalovaného samostatnou žalobou. Žalovaný argumentuje v nie celkom zrozumiteľnom kontexte tiež ohľadne zdroja čerpania finančných prostriedkov, ktoré boli použité na investície. Zdroj peňažných prostriedkov z hypotekárnych úverov je pre toto konanie irelevantný. V momente keď boli tieto prostriedky poukázané v prospech nich ako manželov došlo k ich zaradeniu do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, preto keď boli tieto použité na investície do rodinného domu, išlo o prostriedky jednoznačne patriace do BSM. To, že niektoré z nich mohli byť nadobudnuté úverom, nemôže mať vplyv na spor. Tiež nie je správny názor žalovaného, že pri týchto investíciách by sa malo vychádzať z cien zostatkových ku dňu rozvodu manželstva. V tomto smere poukázala na rozhodnutie NS SR Sp.zn. 6MCdo/10/2011. Vo vzťahu k hnutelným veciam uviedla, že u týchto k výraznému opotrebeniu nedošlo. Pokiaľ žalovaný nesúhlasí s metodikou výpočtu a opakovane uvádza svoje argumenty týkajúce sa hypotekárneho úveru a jeho splatenia, jeho argumenty nie sú jasné. Ďalej pokiaľ žalovaný navrhuje „vylúčenie z vyporiadania“ hnutelných vecí, ktoré doplnila v opravenej a doplnenej žalobe a to z dôvodu, že ich hodnota je nepatrná, a dokazovanie ohľadne prípadnej spornej hodnoty u týchto hnutelných vecí by bolo neekonomické, zrejme pozabudol na tú skutočnosť, že otázku týchto hnutelných vecí (okrem: plynový sporák, chladnička, mraznička, umývačka riadu), ktoré boli predmetom už pôvodnej žaloby, vniesol do konania práve on svojim vyjadrením k

žalobe doručeným súdu dňa 12.11.2019. Z obozretnosti sa k tomuto vyjadreniu žalovaného vyjadrila a doplnila ďalšie hnutelné veci, ktoré zostali žalovanému. Vzhľadom na judikatúru však očakáva, že otázka hnutelných vecí, ktoré boli uvedené v podaniach až po podaní žaloby (a teda po 3 rokoch od zániku BSM) nebude podstatou tohto sporu. V jej prípade je potrebné vychádzať pri vyporiadaní z položiek vrátane hnutelných vecí, ktoré boli už v čase podania žaloby predmetom žaloby. V tomto smere poukázala na rozhodnutie NS ČR Sp.zn. 22Cdo/2206/2009. Vychádzajúc z pôvodnej žaloby žiadala prikázať hnutelné veci, ktoré boli predmetom pôvodnej žaloby žalovanému, ďalej uložiť povinnosť žalovanému vyplatiť jej z titulu vyporiadania BSM sumu 10.306,26 Eur (9.766,26 Eur z titulu investícií + 540,- Eur z titulu hnutelných vecí).

9. Žalovaný v poslednom vyjadrení doručenom súdu elektronicky cez portál eŽaloby dňa 14.08.2020 uviedol, že sa pridržiava v plnom rozsahu doterajších svojich vyjadrení. V súvislosti s podielovým spoluvlastníctvom k nehnuteľnosti nemieni a ani nemá na to právny titul, aby sa vôbec zaoberal nejakým majetkovým vysporiadaním s druhým podielovým spoluvlastníkom, hoci je jeho blízkou osobou. V tejto súvislosti pokiaľ ide o spoločné investície len zopakoval, že žalobkyňa si má svoj nárok uplatňovať u druhého podielového spoluvlastníka. Tento nárok je však už zjavne premlčaný a preto svojím postupom snaží „uspokojiť“ na ňom, čo však považuje za absolútne neprípustné a neprijateľné. Takto by mohol aj on uplatňovať na žalobkyni celú sumu pôžičky, ktorú počas manželstva poskytli rodičom, resp. bratovi žalobkyne.

10. Týmto strany v konaní vyčerpali procesný postup podľa § 167 a nasl. zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

11. Podľa § 136 ods. 2 Občianskeho zákonníka, spoluvlastníctvo je podielové alebo bezpodielové. Bezpodielové spoluvlastníctvo môže vzniknúť len medzi manželmi.

12. Podľa § 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

13. Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

14. Podľa § 149 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

15. Žalobkyňa a žalovaný boli manželmi. Manželstvo uzatvorili dňa 09.09.1995. Ich manželstvo zaniklo rozvodom na základe rozsudku Okresného súdu Zvolen Sp.zn. 9P/105/2015-412 zo dňa 27. júna 2016, ktorý nadobudol právoplatnosť do rozvodu manželstva dňa 23.08.2016. Z manželstva pochádzajúce deti maloletá M., S.. XX.XX.XXXX (v čase rozvodu manželstva rodičov bola ešte maloletá) a maloletý X., S.. XX.XX.XXXX na čas po rozvode manželstva boli zverené do osobnej starostlivosti matky s tým, že styk otca s mal. deťmi upravený nebol. V tejto časti rozsudok nadobudol právoplatnosť tiež dňa 23.08.2016. O výživnom na deti zo strany otca doposiaľ nie je právoplatne rozhodnuté na čas po rozvode manželstva rodičov.

16. Bezpodielové spoluvlastníctvo žalobkyne a žalovaného vzniklo uzavretím ich manželstva dňa 09.09.1995, tak ako to vyplýva z ustanovenia § 136 ods. 2 Občianskeho zákonníka a zaniklo rozvodom ich manželstva dňa 23.08.2016, kedy rozsudok o rozvode manželstva nadobudol právoplatnosť. Bezpodielové spoluvlastníctvo manželov tak zaniklo zánikom ich manželstva zo zákona podľa § 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

17. Po rozvode manželstva sa rozvedení manželia nedohodli na vyporiadaní BSM v celom rozsahu, preto bolo dôvodné na základe žaloby žalobkyne vyporiadať zaniknuté BSM rozvedených manželov súdom. Žaloba bola podaná na súde dňa 22.08.2019, preto ohľadne vyporiadania BSM v danom prípade ohľadne majetku, ktorý žalobkyňa špecifikovala v tejto žalobe, nenastala nevyvrátiteľná právna domnienka ohľadne jeho vyporiadania v zmysle § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka podľa ktorého, ak do 3 rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov nedošlo k jeho vyporiadaniu dohodou, alebo ak bezpodielové spoluvlastníctvo manželov nebolo na návrh podaný do 3 rokov od jeho zániku vyporiadané rozhodnutím súdu, platí, pokiaľ ide o hnutelné veci, že sa manželia vyporiadali

podľa stavu, v akom každý z nich veci z bezpodielového spoluvlastníctva pre potrebu svoju, svojej rodiny a domácnosti výlučne ako vlastník užíva. O ostatných hnutelných veciach a o nehnuteľných veciach platí, že sú v podielovom spoluvlastníctve a že podiely oboch spoluvlastníkov sú rovnaké. To isté platí primerane o ostatných majetkových právach, ktoré sú pre manželov spoločné. Žalobkyňa žalobu o vyporiadanie BSM na súde podala do 3 rokov od zániku BSM. BSM rozvedených manželov zaniklo právoplatnosťou rozsudku o rozvode ich manželstva. Rozsudok o rozvode manželstva bývalých manželov nadobudol právoplatnosť dňa 23.08.2016. Ako súd už uvádza, žalobkyňa podala žalobu o vyporiadanie BSM na súde dňa 22.08.2019, teda v 3 rokoch od zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

18. Z ustanovenia § 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

19. Podľa § 150 Občianskeho zákonníka, pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

20. Podľa § 143 Občianskeho zákonníka, v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka.

21. Súd v konaní na základe žaloby žalobkyne, ktorá bola doručená súdu dňa 22.08.2019, ustáľoval masu tvoriacu bezpodielové spoluvlastníctvo rozvedených manželov.

22. Podľa § 150 ods. 1 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

23. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

24. Podľa § 151 ods. 2 CSP, ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

25. Na základe tvrdení žalobkyne v žalobe doručenej súdu dňa 22.08.2019 a ich nepopretí žalovaným, súd ustáľil, že do masy BSM patria hnutelné veci nadobudnuté manželmi za trvania manželstva a to: plynový sporák, chladnička, mraznička a umývačka riadu. Obidve strany v konaní súhlasili, aby tieto hnutelné veci boli vyporiadané v rámci BSM. Napriek počiatočnej spornosti zostatkových cien týchto hnutelných vecí z hľadiska ich vyporiadania, strany sporu sa napokon v priebehu konania dohodli na týchto zostatkových cenách. Vzhľadom na rok nadobudnutia týchto hnutelných vecí do BSM, keď plynový sporák a chladnička boli nadobudnuté v roku 1995, mraznička v roku 2003 a umývačka riadu v roku 2008 a dátum zániku BSM (rok 2016) a potom, čo žalobkyňa v konaní uviedla, že v žalobe vychádzala z nadobúdacích cien týchto hnutelných vecí, strany sporu po námietke žalovaného o takmer nulovej zostatkovej cene hnutelných vecí v priebehu súdneho konania na základe vzájomnej dohody ustáľili zostatkovú cenu týchto hnutelných vecí pre vyporiadanie takto: plynový sporák nulová zostatková cena, chladnička nulová zostatková cena, mraznička 20,- Eur zostatková cena a umývačka riadnu 190,- Eur zostatková cena. Na základe uvedeného do masy BSM bol zaradený na vyporiadanie majetok pozostávajúci z vyššie uvedených hnutelných vecí spolu v zostatkovej cene 210,- Eur.

26. Pokiaľ ide o prikázanie hnutelných vecí jednému z rozvedených manželov, žalobkyňa žalobou žiadala prikázať všetky tieto hnutelné veci do výlučného vlastníctva žalovaného z dôvodu, že tieto hnutelné veci sa nachádzajú v rodinnom dome, ktorého spoluvlastníkom je žalovaný v 1-ici a z dôvodu, že v tomto rodinnom dome býva matka žalovaného. Žalovaný v konaní v rámci repliky a dupliky

nenamietal tento spôsob vyporiadania. V priebehu súdneho konania potom, čo strany sporu ustálili zostatkovú cenu hnuiteľných vecí pri ich vyporiadaní, tieto sa dohodli aj na spôsobe vyporiadania ohľadne hnuiteľných vecí. Zhodne žiadali plynový sporák, chladničku a mrazničku prikázať do výlučného vlastníctva žalovaného, umývačku riadu do výlučného vlastníctva žalobkyne. Vzhľadom na prejav vôle rozvedených manželov vyporiadať tento majetok tak ako je vyššie uvedené, súd pri vyporiadaní prikázal plynový sporák, chladničku a mrazničku do výlučného vlastníctva žalovaného, umývačku riadu do výlučného vlastníctva žalobkyne. Vzhľadom k tomu, že umývačka riadu sa nachádza v držbe žalovaného, ktorú skutočnosť tvrdí žalobkyňa žalovaný v konaní nepoprel, súd vzhľadom na spôsob vyporiadania uložil povinnosť žalovanému umývačku riadu vydať žalobkyni do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vzhľadom na takýto spôsob vyporiadania BSM ohľadne hnuiteľných vecí, žalobkyňa z hnuiteľných vecí nadobúda hodnotu 190,- Eur, žalovaný hodnotu 20,- Eur, celková hodnota hnuiteľných vecí radených do masy BSM a vyporiadaných v rámci BSM potom činí spolu sumu 210,- Eur (190,- Eur + 20,- Eur = 210,- Eur).

27. Žiaden iný majetok, či už aktívny, alebo pasívny (okrem spoločných investícií do rodinného domu) strany sporu nežiadali v konaní vyporiadať. Napokon ani jedna zo strán sporu v lehote do 3 rokov od zániku BSM, ktoré zaniklo dňa 23.08.2016, nenavrhol iný majetok, či už aktívny, alebo pasívny, okrem toho, ktorý špecifikovala žalobkyňa v žalobe doručenej súdu dňa 22.08.2019, vyporiadať. Táto lehota stranám sporu márne uplynula dňa 23.08.2019. Na doplnenie súd uvádza, že ak by strany po dni 23.08.2019 žiadali do masy BSM zahrnúť aj nejaký iný majetok, či už aktívny, alebo pasívny (okrem toho, ktorý žalobkyňa špecifikovala v žalobe doručenej súdu dňa 22.08.2019), tento majetok by už v konaní o vyporiadanie BSM nebolo možné vyporiadať. V tomto smere žalobkyňa správne poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu ČR Sp.zn. 22Cdo/2206/2009 zo dňa 23.03.2011 z ktorého vyplýva záver „v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva (i spoločného majetku manželov) môže súd vyporiadať len ten majetok, či hodnotu tvoriacu spoločný majetok manželov, ktorý účastníci konania navrhli k vyporiadaniu súdnym rozhodnutím do 3 rokov od jeho zániku“. Tento záver prijal Najvyšší súd Českej republiky za využitia predchádzajúcej judikatúry už aj vo svojom rozsudku zo dňa 23.05.2007 Sp.zn. 22Cdo/1112/2006. V nadväznosti na to, tento súčasne dôvodil neprípustnosť uplatnenia spoločnej pohľadávky v režime bezpodielového spoluvlastníctva manželov, pokiaľ nebola uplatnená v trojročnej zákonnej lehote. Najvyšší súd v tejto súvislosti tiež poznamenal, že predchádzajúca prax, ktorá umožňovala kedykoľvek v priebehu konania o vyporiadanie BSM navrhnúť nové položky k vyporiadaniu, vychádzala zo staršej úpravy, ktorá predpokladala, že súd z úradnej povinnosti pátra po majetku v BSM a že je povinný vyporiadať jeho celú masu. Tento názor, ktorý v praxi mimo iného viedol k neúmernému predlžovaniu sporov, lebo umožňoval neobmedzené rozširovanie vyporiadavaného majetku, je však neudržateľný vzhľadom k posilneniu dispozičného charakteru noriem upravujúcich vyporiadanie BSM a tiež vzhľadom k uplatneniu zásady prejednávanej a dispozičnej v civilnom súdnom procese. Teda, ak by strany po 3 rokoch od zániku BSM v konaní o vyporiadanie BSM navrhli na vyporiadanie resp. trvali na vyporiadaní aj iného majetku, či už aktívneho, alebo pasívneho, než ktorý žalobkyňa špecifikovala v žalobe doručenej súdu dňa 22.08.2019, nebolo by možné vzhľadom na tento právny názor tento majetok v konaní vyporiadať, pretože u tohto majetku by platila nevyvrátiteľná právna domnienka uvedená o jeho vyporiadaní v zmysle § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka, a preto z tohto dôvodu tento ďalší majetok by nemohol byť predmetom vyporiadania v tomto súdnom konaní. Strany sporu zrejme uvedomujúc si tento právny stav nežiadali preto v priebehu konania vyporiadať žiaden iný majetok, než ten, ktorý špecifikovala žalobkyňa v žalobe doručenej súdu dňa 22.08.2019, teda v lehote do 3 rokov od zániku BSM, ktoré zaniklo dňa 23.08.2016.

28. Napokon ďalšie hnuiteľné veci, o ktorých strany v ďalších svojich podaniach doručených súdu po troch rokoch od zániku BSM tvrdili, že patria do masy BSM, si medzi sebou podelili. Prijali ohľadne nich dohodu o čiastočnom vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva. Čiastočné vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva dohodou pripúšťa aj súdna prax. V tomto smere súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.08.2013 Sp.zn. 4Cdo/147/2011. Táto dohoda bola stranami rešpektovaná, o čom svedčí i fakt, že žalobkyňa podala na súd žalobu o vyporiadanie len ohľadne tých hnuiteľných vecí a tých spoločných majetkových práv, ktoré neboli predmetom tejto dohody. Žalovaný tento stav v konaní o vyporiadanie BSM tiež rešpektoval, keď súhlasil s vylúčením ostatných hnuiteľných vecí z vyporiadania BSM.

29. Žalobkyňa žalobou ďalej žiadala v rámci BSM vyporiadať spoločné investície vložené do nehnuteľného majetku žalovaného, do rodinného domu nachádzajúceho sa na ulici X. X. Č.. XX, W. V..

Počas trvania manželstva so žalovaným v rokoch 2007 až 2013 zo spoločných finančných prostriedkov pochádzajúcich z BSM investovali so žalovaným do tohto rodinného domu v podobe zabudovaných investícií v rámci rekonštrukcie tohto rodinného domu sumu 19.532,52 Eur. Nakoľko táto suma bola vynaložená zo spoločných finančných prostriedkov na majetok žalovaného, žiadala v rámci vyporiadania BSM, aby jej žalovaný nahradil polovicu tejto sumy a vyplatil jej protihodnotu v sume 9.766,26 Eur.

30. Žalovaný v prvotnej obrane namietal nedostatok pasívnej legitímácie v konaní, predovšetkým vo vzťahu k vyporiadaniu investícií do rodinného domu, nakoľko je jeho podielovým spoluvlastníkom len v 1-ici. Žalobkyňa preto mala uplatniť žalobou nárok aj voči druhému podielovému spoluvlastníkovi tohto rodinného domu. Ďalej namietal morálnu a fyzickú amortizáciu týchto investícií. Ku dňu zániku BSM podľa neho tieto nemajú žiadnu hodnotu. Vzniesol tiež námietku premlčania uplatneného nároku avšak bez bližšieho zdôvodnenia. V ďalšej obrane upresnil, že keďže je podielovým spoluvlastníkom rodinného domu len v 1-ici, žalobkyňa môže v konaní požadovať len vyporiadať tú sumu, ktorá zodpovedá výške jeho spoluvlastníckeho podielu. Cenu vložených investícií treba ustáliť ku dňu zániku BSM, vlastné predstavy o cene týchto investícií ku dňu zániku BSM v obrane neuviedol.

31. Na základe vykonaného dokazovania a tvrdení strán sporu súd dospel k záveru, že do masy BSM na vyporiadanie je dôvodné zahrnúť i spoločné investície rozvedených manželov vložené ešte za trvania ich manželstva v rokoch 2007 až 2013 do rodinného domu nachádzajúceho sa na ulici X. X. Č.. XX, W. V.. Žalobkyňa v konaní tvrdila, že tieto investície boli vynaložené zo spoločných finančných prostriedkov. Predkladala a doložila listinné dôkazy o týchto spoločných investíciách v sume 19.532,52 Eur rozsiahlou dokumentáciou (č.l. 8-53 spisu). Žalovaný v konaní nepoprel, že tieto investície do rodinného domu boli vynaložené zo spoločných finančných prostriedkov, čiastočne aj zo spoločných úverov, nerozporoval ani žalobkyňou preukazovanú a dokladovanú výšku vložených investícií do rodinného domu v súhrnnej sume 19.532,52 Eur. Nespochybnil tak tvrdenie žalobkyne, že v takejto sume boli počas trvania manželstva zo spoločného investované finančné prostriedky do rodinného domu. Nerozporoval ani tvrdenie žalobkyne, že do rodinného domu boli investované tieto finančné prostriedky v rokoch 2007 až 2013.

32. Podľa výpisu z H. Č.. XXX Q. J. C., J. V. a pre katastrálne územie R., ktorý je datovaný dňom 07.11.2019 a ktorý bol vytvorený cez katastrálny portál Úradu geodézie, kartografie a katastra SR, rodinný dom, do ktorého boli investované finančné prostriedky manželmi je v podielovom spoluvlastníctve žalovaného v 1-ici. Druhým spoluvlastníkom tohto rodinného domu v 1-ici je C. V., S.. XX.XX.XXXX, ktorý je bratom žalovaného. Rodinný dom na tomto LV je identifikovaný ako rodinný dom súpisné číslo XXX postavený na parcele číslo G. XXXX, o výmere 501 m², zastavaná plocha a nádvorie. Rodinný dom bol nadobudnutý spoluvlastníkmi titulom dedenia v roku 2000, tak ako o tom svedčí titul nadobudnutia na tomto LV. Právo doživotného užívania rodinného domu ako ľarcha je zriadené v prospech X. V., S.. XX.XX.XXXX, ktorá je spoločnou matkou žalovaného a jeho brata.

33. Žalobkyňa k týmto investíciám uviedla, že v predmetnom rodinnom dome bývala od roku 1995, kedy uzavreli manželstvo so žalovaným. Bývala tu do 27.02.2016, kedy sa z rodinného domu aj s deťmi odsťahovala. V rodinnom dome s nimi bývala i matka žalovaného. Brat žalovaného, ktorý je spoluvlastníkom tohto rodinného domu dlhodobo žije a pracuje v cudzine. V cudzine žije asi od roku 1998 alebo 1999. Žalovaný sa odsťahoval z rodinného domu, kde viedli spoločnú domácnosť v januári 2014. Sporadicky sa do domácnosti vracal v noci vyspať a vymeniť si veci. Ona sa vo februári 2016 odsťahovala do podnájmu. S manželom hospodárili spoločne do roku 2014. Keď sa manžel odsťahoval zo spoločnej domácnosti naďalej splácal úver vo výške 300,- Eur mesačne. Tento úver čerpali na investície do rodinného domu. Bol vyčerpaný v čiastke 12.000,- Eur. Že rodinný dom je v podielovom spoluvlastníctve žalovaného a jeho brata, o tom vedela. S manželom sa rozhodli, že rodinný dom budú rekonštruovať. Rodinný dom si už vyžadoval rekonštrukciu, najmä oteplenie, výmenu okien, keď táto bola realizovaná i za tým účelom, aby ušetrili na nákladoch na bývanie, najmä na energiách. Ohľadne týchto investícií sa rozprávali s bratom žalovaného ale len v tom, že keď sa rodinný dom predá, budú mať viac na kúpnej cene o tieto investície. Brat žalovaného vedel, že tieto finančné prostriedky z ich majetku sa do rodinného domu investujú. Žalovaný čo odišiel zo spoločnej domácnosti posielal jej čiastku 500,- Eur. Z tohto v sume 300,- Eur sa platil úver, suma 200,- Eur jej zostávala na žitie. Z tejto sumy 200,- Eur od 150,- do 170,- Eur mesačne odovzdávala matke žalovaného na úhradu nákladov na bývanie. Celkové náklady na bývanie činili v dome 250,- Eur mesačne. Po týchto úhradách jej zostávala na domácnosť čiastka 30,- Eur. Ona pracovala od roku 2002 v pekárni na Sliachi na skrátený pracovný

úvazok 6 hodín. Pred týmto pracovala u spoločnosti „Nicholtrackt“ vo Zvolene, a to od roku 1995. Aj u prvého, aj u druhého zamestnávateľa vykonávala administratívne práce. Nikdy nebola nezamestnanou. Z ich manželstva pochádza biologická dcéra M. a osvojený syn X.. Do roku 2014 s manželom hospodárili spoločne a veľmi dobre. Obidvaja mali príjmy, tieto si dali dokopy, z toho hradili záväzky, ostatné výdavky. Odvtedy ako manžel podal návrh na rozvod sa ťahajú po súdoch. Od roku 1995 až do roku 1999 kedy sa narodila dcéra M., určite zarábala viac ako manžel. Mohlo to byť s odmenami od 250,- do 300,- Eur mesačne v čistom. Potom bola na materskej dovolenke s dcérou M.. Po materskej sa dohodli s manželom, že sa dcére chcú venovať čo najviac. Výsledkom bola dohoda, že ona bude pracovať na skrátenej pracovnej úvazok. Keď pracovala na skrátenej úvazok dostávala približne 200,- Eur v čistom. Postupne sa príjem zvyšoval odvíjajúc sa od výšky minimálnej mzdy. V roku 2013 zarábala približne 200,- Eur mesačne.

34. Žalovaný k investíciám uviedol, že po uzavretí manželstva začali bývať s manželkou v predmetnom rodinnom dome. Keď otec zomrel, rodinný dom zdedili spolu s bratom v roku 2000. Ide teda o rodičovský dom. Tento si so žalobkyňou prerobili. Rodinný dom je poschodový, rodičia bývali na spodu rodinného domu so samostatným vchodom. Oni so žalobkyňou užívali vrchné poschodie rodinného domu tiež so samostatným vchodom. Brat približne jeden rok pred smrťou otca odišiel do zahraničia pracovať. Odvtedy žije a pracuje v zahraničí. Matka má v rodinnom dome zriadené právo doživotného bývania a užívania. K rekonštrukcii rodinného domu dochádzalo tak, ako uviedla žalobkyňa. Rekonštrukcia rodinného domu bola potrebná. Rozhodli sa preto so žalobkyňou, že postupne vymenia okná, dom zateplia, a urobia aj ostatné rekonštrukčné práce. Rodinný dom si vyžadoval tieto opravy. S bratom sa rozprával cez Skype, že sa to musí opraviť. Brat povedal, že keď sa bude dom predávať, tak získaná kúpna cena sa nebude deliť na polovicu, ale že im ostane určite viac, ale nie v takej hodnote ako boli zakúpené napríklad okná a podobne. Tiež sa vyjadril, že nebude akceptovať všetky investície, ale len niektoré. Napríklad, že bude akceptovať výmenu okien, nebude však akceptovať výmenu kotla, lebo podľa neho je to spotrebný tovar. Od brata doposiaľ nežiadal vrátiť investované finančné prostriedky. Keď otec zomrel, rodinný dom bol ohodnotený na sumu 100.000,- Eur. Brat niektoré investície bral tak, že sa spotrebovali, pretože rodinný dom dlhodobo užívali. On v rodinnom dome býval do marca 2015. Je pravdou, že od januára 2014 sa vracal domov v noci, zobral si čisté veci a ráno odišiel. Odišiel do práce. Na investície brali spotrebné úvery, ktoré sa postupne splácali. Keď dostal výplatu, splatil úvery, 500,- Eur posielal na účet manželky. Z tohto účtu sa z tejto sumy 300,- Eur zaplatil úver, ktorý spomínala žalobkyňa. Zvyšok sumy zostával na inkaso v dome. On platil všetko, úvery, telefóny, životné poisťky dve pre manželku, životné poisťky deťom. Od roku 1995 pracoval ako počítačový technik na vysokej škole vo Zvolene, keď zarábala približne 5.000,- Sk. Potom dva roky robil vo firme „Asis“, keď nevedel koľko tu zarábala. Od roku 1999 pracoval vo firme Baumax, kde mal nástupný plat 9.000,- Sk. Tu pracoval do roku 2011. V tomto čase jeho príjem bol 1.700,- Eur brutto. Od roku 2012 do roku 2018 pracoval vo firme Möbelix, kde jeho príjem mesačne bol v čistom 2.000,- Eur. To, čo uviedol, že platil, platil do januára 2016. Výživné na deti platí len na základe neodkladného opatrenia. Na čas po rozvedení manželstva o výživnom doposiaľ nie je právoplatne rozhodnuté pre mal. deti. Momentálne mu príjem klesol na 600,- Eur mesačne. Je živnostníkom od septembra 2020. Po rozvedení manželstva uzatvoril nové manželstvo. Z nového manželstva pochádza mal. dieťa vo veku 2 a pol roka. Manželka je momentálne na rodičovskej dovolenke. Býva s manželkou v jej byte. Je pravdou, že so žalobkyňou sa dohodli na tom, že sa bude venovať viac deťom, takže bude pracovať len na skrátenej pracovnej úvazok a že všetko finančne zastreší on. Do roku 2014 hospodárili s manželkou tak, že medzi nimi neboli žiadne nezhody.

35. V konaní tak súdom bolo nesporne zistené, že manželka počas trvania manželstva na základe vzájomnej dohody investovali spoločne finančné prostriedky do rodinného domu patriaceho žalovanému ako podielovému spoluvlastníkovi v 1-ici a jeho bratovi ako ďalšiemu podielovému spoluvlastníkovi v 1-ici. Podieloví spoluvlastníci nadobudli rodinný dom dedením po svojom otcovi v roku 2000. Manželka rodinný dom užívala od uzavretia manželstva, od roku 1995. Žalobkyňa ho užívala do februára 2016, kedy sa z rodinného domu aj s mal. deťmi odsťahovala do podnájmu. Žalovaný rodinný dom užíval do marca 2015, keď ešte i v roku 2014 podľa vyjadrení žalobkyne sa vracal do domácnosti vo večerných hodinách, v rodinnom dome prespával a ráno odchádzal do zamestnania. Manželka spolu hospodárili bezproblémovo do roku 2014. Spolu s manželmi tu žili i rodičia žalovaného, ktorí boli pôvodnými vlastníkami rodinného domu. Po smrti otca žalovaného s manželmi zostala v rodinnom dome bývať matka žalovaného, ktorá tu býva doposiaľ. Brat žalovaného rodinný dom neužíva od roku 1998 alebo 1999, kedy vycestoval do zahraničia. Vzhľadom k tomu, že si to vyžadoval technický stav rodinného domu, manželka po vzájomnej dohode so súhlasom brata žalovaného ako ďalšieho podielového spoluvlastníka

postupne investovali spoločné finančné prostriedky do tohto rodinného domu v rokoch 2007 až 2013. Takto zo spoločných finančných prostriedkov vynaložili investície v celkovej sume 19.532,52 Eur, ktorú výšku týchto investícií žalobkyňa v konaní preukázala listinnými dôkazmi. Túto sumu vloženú zo spoločných finančných prostriedkov do rodinného domu, čiastočne i zo spoločných úverov, žalovaný v konaní nenamietal a ničím nespochybnil. Manželia tak počas trvania manželstva vložili zo spoločných finančných prostriedkov do rodinného domu sumu 19.532,52 Eur v podobe spoločných investícií.

36. Pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva má každý z manželov nahradiť, čo zo spoločného sa vynaložilo na jeho osobný majetok. Ide o náklad, ktorý bol vynaložený v dobe minulej a jeho výška ku dňu zániku manželstva, ani ku dňu vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva nie je nijako modifikovaná. Tým, čo je povinný nahradiť jeden z manželov v prípade investícií do jeho domu zo spoločného majetku sú finančné prostriedky na tieto investície skutočne vynaložené. Ak ide o nadobudnutie vecí, ktoré boli zabudované do domu jedného z manželov, prípadne o náklady na prácu s tým spojené, sú určujúce ceny týchto vecí a prác v čase, keď boli vynaložené. Zákonodarca totiž vychádza z toho, že manželia - spoločne - vynaložili spoločné prostriedky na osobný majetok jedného z nich, a boli s týmto jeho použitím uzročením s vedomím toho, že ich „vrátenie do bezpodielového spoluvlastníctva“ bude pripadať do úvahy len pri jeho vyporiadaní. Potom však vo výške skutočne vynaloženej, teda nie v cene zabudovaných vecí a vynaloženej práce, ktoré by mali ku dňu zániku manželstva, resp. ku dňu rozhodovania súdu, to znamená, že ani v prípade vyššej, ale ani nižšej ceny. Práve princíp vyporiadania spočíva v tom, že sa tak vyporiadava to, čo bolo manželmi v zhode na osobný majetok jedného z manželov vynaložené, tiež vylučuje, aby takéto vyporiadanie bolo nemorálne.

37. Vzhľadom na vyššie uvedené neobstojí námietka potom žalovaného, že tieto investície zo spoločného majetku na jeho osobný majetok, by mali byť vyporiadané v rámci BSM v cene zistenej ku dňu zániku manželstva, teda zániku BSM, resp. ku dňu rozhodovania súdu o vyporiadaní BSM. Tieto investície musia byť vyporiadané vo výške skutočne vynaloženej, teda v preukázanej skutočne vynaloženej výške 19.532,52 Eur. V tejto súvislosti súd poukazuje na súdnu prax, na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR Sp.zn. 6MCdo/10/2011 zo dňa 26.06.2012, na ktoré správne v tomto ohľade poukazovala žalobkyňa. Z tohto rozhodnutia, uznesenia NS SR vyplýva, že „v prípade investícií zo spoločného majetku manželov do ostatného majetku jedného z nich, sú prostriedkami, ktoré je tento manžel v zmysle § 150 Občianskeho zákonníka povinný nahradiť, prostriedky skutočne na tieto investície vynaložené. Pri ich zisťovaní sa vychádza z ceny vecí a prác vložených do jeho ostatného majetku v čase, kedy boli vynaložené, a nie z východiskovej hodnoty alebo všeobecnej hodnoty zhotovenej veci v oddelenom majetku jedného z manželov“. Na základe uvedeného súd potom ustálil cenu investícií vložených do rodinného domu na sumu 19.532,52 Eur na účely vyporiadania BSM rozvedených manželov. Námietka žalovaného, že pri vyporiadaní týchto investícií by sa malo vychádzať z ich ceny zistenej ku dňu rozvodu manželstva resp. ku dňu zániku BSM je potom nedôvodná.

38. K ďalšej námietke žalovaného, že nie je v konaní pasívne legitimovanou stranou sporu súd len dodáva, že táto námietka je tiež neopodstatnená. Z ustanovenia § 136 ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že bezpodielové spoluvlastníctvo môže vzniknúť len medzi manželmi, keď jeho vyporiadanie v zmysle ustanovenia § 143 a nasl. Občianskeho zákonníka prichádza len medzi rozvedenými manželmi. Stranami sporu sú preto tak, ako to vyplýva z hmotného práva, len rozvedení manželia, a to tak na strane žalobcu, ako i žalovaného, keďže sa v takomto konaní vyporiadava právny vzťah vzniknutý z ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva súdom je konaním označovaným ako konanie „iudicium duplex“, teda o súdne konanie, v ktorom majú účastníci na oboch stranách sporu zároveň postavenie žalobcu aj žalovaného. Preto v konaní nebolo žiadnych pochyb, že žalovaný, ktorý bol manželom žalobkyne a ktorá podala žalobu o vyporiadanie BSM je tak pasívne legitimovanou stranou sporu v konaní o vyporiadanie BSM ako jeden z rozvedených manželov. Nakoľko žalobu podala rozvedená manželka, žalovaný v konaní o vyporiadanie BSM je druhou stranou sporu ako rozvedený manžel, teda pasívne legitimovanou stranou v konaní.

39. Pokiaľ žalovaný vzniesol námietku premlčania práva žalobkyne na vyporiadanie BSM, najmä vo vzťahu k vynaloženým investíciám zo spoločných finančných prostriedkov do oddeleného majetku žalovaného, ktorú však žiadnym spôsobom nezdôvodnil, súd uvádza, že táto námietka tiež nie je dôvodná. Právo na vyporiadanie BSM sa nepremlčuje, pretože zo žiadneho zákonného ustanovenia uvedené nevyplýva. Z ustanovenia § 100 ods. 2 prvá veta Občianskeho zákonníka vyplýva, že sa premlčujú všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Vlastnícke právo je aj spoluvlastnícke

právo, pričom z ustanovenia § 136 ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že spoluvlastníctvo je podielové alebo bezpodielové, bezpodielové spoluvlastníctvo môže vzniknúť len medzi manželmi. Nakoľko v konaní ide o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva medzi rozvedenými manželmi, právo žalobkyne na toto vyporiadanie sa nepremičuje, pretože to vylučuje zákon v ustanovení § 100 ods. 2 prvá veta Občianskeho zákonníka. Žalovaný aj v tomto ohľadne podal námietku nedôvodne, neopodstatnene a neargumentačne. Podal ju v rozpore s hmotným právom. Je nedôvodná a preto súd v konaní o vyporiadanie BSM na ňu neprihliadol.

40. Ďalšiu spornú otázku, ktorú bolo v konaní nutné súdom posúdiť bola otázka, či žalobkyňa pri vyporiadaní BSM má nárok na úhradu od žalovaného z vynaložených spoločných investícií do rodinného domu v čiastke 9.766,26 Eur, čo je 1 zo sumy vložených spoločných investícií 19.532,52 Eur, alebo len na čiastku 4.883,13 Eur, čo je 1-tina z vynaložených spoločných investícií do rodinného domu vzhľadom k tomu, že žalovaný nie je výlučným vlastníkom v celosti rodinného domu, do ktorého boli finančné prostriedky vložené.

41. Z ustanovenia § 150 druhej vety Občianskeho zákonníka okrem iného vyplýva, že každý z manželov je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ide o jednu zo zásad, ktoré sa uplatňujú pri vyporiadaní BSM a ktoré sú uvedené v zákonom ustanovení § 150 Občianskeho zákonníka. Toto zákonné ustanovenie uvádza, že pri vyporiadaní sa vychádza z tohto, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný uhradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby mal. detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

42. Žalobkyňa pri vyporiadaní ohľadne spoločných investícií do rodinného domu žiadala vychádzať z ceny týchto investícií v plnej výške, bez zohľadnenia skutočnosti, že rodinný dom, do ktorého boli vložené spoločné finančné prostriedky, patrí do podielového spoluvlastníctva žalovaného a jeho brata. Poukazovala na to, že hypotéza uvedená v § 150 Občianskeho zákonníka je neurčitá a teda umožňuje v konkrétnom prípade súdu určiť hypotézu určite, riadne a zrozumiteľne. Tieto finančné prostriedky vložené v podobe investícií do rodinného domu žiadala zohľadniť v plnej výške z dôvodu, že žalovaný má rodinný dom v podielovom spoluvlastníctve s blízkou osobou, s bratom, tiež z dôvodu, že tento môže reálne využívať časť rodinného domu, do ktorého tieto investície boli vnesené. Ak súd dospeje k záveru, že takáto interpretácia z ustanovenia § 150 Občianskeho zákonníka nevyplýva, navrhla, aby súd pri vyporiadaní BSM prihliadol na jej starostlivosť o deti, na to, že napĺňala potreby mal. detí, starala sa o rodinu. Mal. Michal sa nachádza v jej osobnej starostlivosti. Stará sa o neho 100 %-ne. Z ustanovenia § 150 Občianskeho zákonníka vyplýva, že zásady na ktoré má súd prihliadnúť pri vyporiadaní BSM sú tu definované ako „predovšetkým“, keď ide o demonštratívny výpočet. Poukázala na závery rozvodového rozsudku, najmä na príčiny rozvratu manželstva. Z týchto dôvodov žiadala, aby súd napriek jej pôvodnému návrhu vychádzať z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké, ustáliť tento pomer pri vyporiadaní inak, v jej prospech 77 %, v prospech žalovaného 23 %. 77 %-ný podiel zodpovedá približne sume 8.000,- Eur, ktorú navrhla, aby jej žalovaný vyplatil z celkového vyporiadania BSM.

43. Žalovaný s týmto nesúhlasil, navrhol zohľadniť skutočnosť, že spoločné investície boli vložené do rodinného domu, ktorého je spoluvlastníkom len v 1-ici. Tiež nesúhlasil s ustálením podielu na vyporiadaní BSM inak, než po 1-ici. Argumenty žalobkyne na ustálenie iného podielu pri vyporiadaní sú účelové, rodinu zabezpečoval po finančnej stránke, zarábala podstatne viac, ako žalobkyňa.

44. Vzhľadom na charakter hypotézy právnej normy (§ 150 Občianskeho zákonníka), pod jej záväznosťou treba rozumieť iba povinnosť súdu v odôvodnení rozhodnutia uviesť, prečo dané skutočnosti, uvedené v príkladnom výpočte § 150 Občianskeho zákonníka nevzal do úvahy. Prioritnou zásadou vyjadrenou v zákone je zásada, podľa ktorej „podiely oboch manželov sú rovnaké“. Od tejto zásady sa súd môže odchýliť len výnimočne, najmä vtedy, ak sú dané dôvody definované v zákone. Z právnej úpravy v ustanovení § 150 Občianskeho zákonníka vyplýva aj to, že toto ustanovenie obsahuje skutočnosti, pri existencii ktorých sa súd musí odchýliť od uvedenej prioritnej zásady rovnosti podielov oboch manželov. Zákon obsahuje aj právnu úpravu, ktorá dáva súdu značnú mieru úvahy, ktoré skutočnosti a do akej miery pri odchýlke od uvedenej zásady rovnosti podielov vo

svojom rozhodnutí zohľadní. Okrem typických skutočností, ktoré súd spravidla v rozhodnutí zohľadní a ktoré zákon vymenúva iba príkladmo, ustanovenia zákona umožňujú, aby súd pri vyporiadaní zohľadnil aj iné skutočnosti v zákone nevyimenované. Napríklad súd môže zohľadniť nielen mieru starostlivosti o rodinu a deti, ale v týchto prípadoch môže zohľadniť aj negatívne správanie jedného z manželov spočívajúce napríklad vo fyzickom alebo psychickom násilí jedného z manželov počas trvania bezpodielového spoluvlastníctva. Okrem toho, aby sa manželovi uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a povinnosti nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na osobný majetok jedného z manželov, právna úprava sa nevyjadruje k výške (sume), ktorú má súd zohľadniť pri ustálení konečného vyporiadania. Z uvedeného je zrejmé, že ustanovenie § 150 Občianskeho zákonníka je právnou úpravou, ktorého hypotéza nie je určená priamo právnym predpisom, a ktorá ponecháva súdu, aby podľa svojho uváženia v konkrétnej veci, túto sám vymedzil. Zo znenia druhej vety ustanovenia § 150 Občianskeho zákonníka však jednoznačne vyplýva, že každý z manželov je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku (patriaceho do BSM) vynaložilo na jeho ostatný (jeho výlučný majetok) majetok. Aj v tomto prípade, zákon formuluje náhradu ako povinnosť prihliadnuť pri určení náhrady na to, čo sa z majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve vynaložilo na individuálny majetok jedného z bezpodielových spoluvlastníkov.

45. Nakoľko spoločné finančné prostriedky manželov ako investície boli vynaložené na rodinný dom v spoluvlastníctve žalovaného v 1-ici, súd mal za to pri výklade ustanovenia § 150 druhá veta Občianskeho zákonníka, že na výlučný majetok žalovaného boli vynaložené spoločné investície do rekonštrukcie rodinného domu len vo výške 1-ice z týchto investícií, t.j. v sume 9.766,26 Eur (19.532,52 Eur ÷ 2 = 9.766,26 Eur). Len táto suma bola vynaložená zo spoločných finančných prostriedkov na majetok žalovaného. Zo znenia tejto právnej normy jednoznačne podľa názoru vyplýva, že každý z manželov je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Keďže rodinný dom bol v podielovom spoluvlastníctve žalovaného len v 1-ici, i spoločné investície vložené do rodinného domu ako celku bolo dôvodné zohľadniť pri vyporiadaní len vo výške 1-ice, t.j. v sume 9.766,26 Eur. Tak ako vyplynulo z vykonaného dokazovania manželstva v rodinnom dome bývali od uzavretia manželstva, teda od roku 1995. V roku 2000 nadobudol žalovaný spolu so svojim bratom rodinný dom do podielového spoluvlastníctva, každý v 1-ici. Nakoľko technický stav rodinného domu si vyžadoval rekonštrukciu, po vzájomnej dohode, keď žalobkyňa mala vedomosť, že rodinný dom je v podielovom spoluvlastníctve manžela a jeho brata, manželka sa rozhodli vložiť spoločné finančné prostriedky na rekonštrukciu tohto rodinného domu, o čom informovaný bol i druhý spoluvlastník. Obidvaja manželka potvrdili, že dohoda bola medzi nimi taká, že keď sa bude v budúcnosti rodinný dom predávať, investície sa zohľadnia pri rozdelení kúpnej ceny za rodinný dom. Nie všetky investície, tak ako uviedol žalovaný, boli druhým spoluvlastníkom odsúhlasené. Žalobkyňa tieto tvrdenia žalovaného nepoprela. Žalobkyňa v rodinnom dome bývala do februára 2016, rodinný dom s manželom užívali do jeho odchodu zo spoločnej domácnosti v roku 2015, keď v rodinnom dome žije a býva i matka žalovaného, ktorá tu má zriadené právo doživotného bývania a užívania. Investície zo spoločných finančných prostriedkov boli vložené do rodinného domu ako celku, keď spoluvlastníctvo je „ideálne“. Ak potom spoločné investície boli vložené do rodinného domu ako celku, ktorý je však v podielovom spoluvlastníctve žalovaného v 1-ici, z týchto investícií na výlučný majetok žalovaného mohla byť vynaložená len polovica týchto spoločných investícií, čo predstavuje sumu 9.766,26 Eur. Len táto suma podľa záverov súdu môže byť predmetom vyporiadania a len na polovicu z tejto potom žalobkyňa má právo na náhradu toho, čo sa zo spoločného vynaložilo na oddelený majetok žalovaného. Na základe uvedeného potom z tohto titulu žalobkyňa má nárok na úhradu z titulu vyporiadania BSM z dôvodu spoločných investícií na oddelený majetok žalovaného v čiastke 4.883,13 Eur. Túto sumu je povinný žalovaný nahradiť žalobkyni z titulu vyporiadania BSM v súvislosti so spoločnými vloženými investíciami na oddelený majetok žalovaného. Zvyšujúca časť spoločných investícií do rodinného domu z hľadiska právneho posúdenia má charakter spoločnej pohľadávky rozvedených manželov z titulu vynaložených investícií na rodinný dom voči druhému spoluvlastníkovi rodinného domu. Túto spoločnú pohľadávku však strany sporu neučinili za predmet vyporiadania BSM do 3 rokov od zániku BSM. Preto nebola zahrnutá do vyporiadania BSM ako spoločné majetkové právo rozvedených manželov. Vzhľadom na dobu investovania týchto finančných prostriedkov do nehnuteľnosti u tejto spoločnej pohľadávky manželov voči ďalšiemu spoluvlastníkovi je riziko premlčania tejto pohľadávky, ktorú skutočnosť by bolo potrebné nevyhnutne zohľadniť pri vyporiadaní tejto pohľadávky v konaní o vyporiadanie BSM.

46. Vo vyššie uvedenej súvislosti súd poukazuje i na ustanovenie § 137 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého podiel vyjadruje mieru, akou sa spoluvlastníci podieľajú na právach a povinnostiach

vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k spoločnej veci. Z ustanovenia § 150 druhá veta Občianskeho zákonníka nevyplýva, že žalovaný by bol povinný v rámci vyporiadania BSM nahraďiť žalobkyni to, čo sa zo spoločného majetku, vynaložilo nie na jeho ostatný majetok. Ak je podielovým spoluvlastníkom v 1-ici rodinného domu, je povinný nahraďiť tieto spoločné investície vynaložené na jeho ostatný majetok len vo výške 1-ice.

47. Súd potom v konaní ustálil, že do masy BSM patrí aktívny majetok rozvedených manželov spolu v cene 210,- Eur, pasívny majetok v cene 0,- Eur, žalovaný je povinný uhradiť to, čo bolo zo spoločného vynaložené na jeho ostatný majetok žalobkyni v sume 4.883,13 Eur, žalobkyňa nadobúda majetok v cene 190,- Eur, žalovaný majetok v cene 20,- Eur.

48. Súd sa ďalej v konaní zaoberal vzhľadom na námietku žalobkyne ustálením podielov rozvedených manželov na vyporiadanie BSM, teda či sú tu dôvody a či sú tiež preukázané na odlišné vyporiadanie BSM od zásady uvedenej v § 150 prvá veta Občianskeho zákonníka, z ktorej vyplýva, že pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Žalobkyňa žiadala ustáliť tento podiel v priebehu konania inak, než je stanovená táto zásada, v prospech seba 77 %, v prospech žalovaného 23 %. Uvádzala preto dôvody na pojednávaní v tom, že žiadala, aby súd prihliadol na jej starostlivosť o deti, na to, že sa v súčasnosti osobne stará o mal. X., keď žiadala prihliadnuť aj na príčiny rozpadu partnerského vzťahu. Žalovaný tento podiel rozporoval.

49. Po zhodnotení tvrdení strán sporu a dôkazu v podobe rozvodového rozsudku súd dospel k záveru, že vo veci nie sú naplnené skutočnosti, aby sa súd pri vyporiadaní odchýlil od zásady rovnosti rozvedených manželov pri podieloch na vyporiadaní BSM. Je pravdou, že návrh na rozvod manželstva podal žalovaný v septembri 2015, keď manželia minimálne, tak ako vyplýva z rozvodového rozsudku žili v spoločnej domácnosti do marca 2015. Príčiny rozpadu manželstva rozvodový súd ustálil viaceré. Príčinu rozvratu manželstva súd videl v nezájme manžela o zotrvanie v manželstve, v nezájme o samotnú manželku, ďalej v rozdielnosti pováh obidvoch manželov, ako i v tom, že vzťah manžela s X. U. prekročil normálnu mieru spoločenských stykov, keď bol potvrdený intímny styk manžela s menovanou počas trvania manželstva. Príčin rozpadu partnerského vzťahu bolo tak viac, pričom spočívali v prevažnej miere na strane manžela, i keď tieto príčiny neboli jediné podieľajúce sa na rozpade manželstva. Boli to aj odlišné povahy manželov. Medzi manželmi nastala nedôvera aj v oblasti finančnej, keď však v konaní o vyporiadanie BSM strany potvrdili, že do roku 2014 hospodárili bezproblémovo. Pokiaľ žalobkyňa tvrdila, že to bola ona, ktorá predovšetkým zabezpečovala potreby mal. detí, a teda aby súd na túto skutočnosť pri vyporiadaní prihliadol, z vykonaného dokazovania resp. z tvrdení účastníkov konania táto skutočnosť vyplynula, ale obidvaja rozvedení manželia oproti tomu zhodne potvrdili, že po narodení dcéry sa vzájomne dohodli, že manželka sa bude starať o domácnosť, bude sa viac venovať deťom, pričom manžel bude finančne zabezpečovať rodinu. Tak sa aj dialo, manžel finančne zabezpečoval rodinu až do roku 2014, kedy nastal zlom v partnerskom vzťahu medzi manželmi. Manžel však aj po ukončení spoluzitia s manželkou hradil na účet žalobkyne čiastku 500,- Eur, z ktorej táto zaplatila úver v sume 300,- Eur, zvyšná suma slúžila na zabezpečenie nákladov na bývanie. Tu síce možno vytnúť žalovanému, že výživné na deti začal uhrádzať len na základe neodkladného opatrenia súdu, ale ani táto skutočnosť podľa názoru súdu nezakladá opodstatnenosť ustálenia iných podielov pri vyporiadaní BSM. Ak potom medzi žalobkyňou a žalovaným existovala dohoda, že sa žalobkyňa bude viac podieľať na starostlivosti o deti a o domácnosť, a žalovaný bude zabezpečovať rodinu po finančnej stránke, nemôže žalobkyňa túto skutočnosť efektívne uplatňovať ako dôvod, pre ktorý by súd mal ustáliť iné podiely rozvedených manželov pri vyporiadaní. V konaní nebolo tvrdené žiadne také negatívne správanie sa rozvedeného manžela, pre ktoré by bolo dôvodné sa od tejto zásady odchýliť. Rovnako nebol v konaní uvádzaný dôvod, že by sa niektorý z rozvedených manželov viac zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Nie je úlohou súdu pri vyporiadaní BSM zisťovať ďalšie skutočnosti, ktoré by mali viesť k inému ustáleniu podielov pri vyporiadaní. Je na tom manželovi, ktorý navrhuje z tejto zásady nevychádzať tvrdiť a preukázať skutočnosti odôvodňujúce tento záver. S tými skutočnosťami, ktoré žalobkyňa tvrdila sa súd vysporiadal, pričom nezistil, že by išlo o tak závažné skutočnosti, pre ktoré by bolo dôvodné sa odchýliť od rovnosti podielov rozvedených manželov pri vyporiadaní BSM. Je pravdou, že v ustanovení § 150 Občianskeho zákonníka ide iba o príkladný výpočet takýchto dôvodov, avšak povinnosť tvrdenia takýchto dôvodov, ako aj povinnosť ich preukázania zaťažuje toho z manželov, ktorý žiada v konaní vychádzať z iných podielov, než sú rovnaké pri vyporiadaní BSM, keď od tejto zásady sa súd môže odchýliť iba výnimočne.

50. Na základe uvedeného potom súd ustálil, že podiely rozvedených manželov na vyporiadaní BSM sú rovnaké v zmysle ustanovenia § 150 prvej vety Občianskeho zákonníka.

51. Nakoľko po ustálení do masy BSM patrí hnuiteľný majetok spolu v zostatkovej cene 210,- Eur, z ktorého žalobkyňa nadobúda umývačku riadu v zostatkovej cene 190,- Eur a žalovaný plynový sporák, chladničku v zostatkovej cene 0,- Eur a mrazničku v zostatkovej cene 20,- Eur, a pri rovnosti podielov manželov pri vyporiadaní BSM, potom vzhľadom na spôsob vyporiadania týchto hnuiteľných vecí žalobkyňa by mala poskytnúť z titulu vyporiadania BSM žalovanému náhradu za hnuiteľné veci v sume 85,- Eur ($210,- \text{Eur} \div 2 = 105,- \text{Eur}$, $190,- \text{Eur} - 85,- \text{Eur} = 105,- \text{Eur}$, $20,- \text{Eur} + 85,- \text{Eur} = 105,- \text{Eur}$).

52. Ďalej vzhľadom na ustálenie výšky spoločných investícií na výlučný majetok žalovaného v sume 9.766,26 Eur, pri rovnosti podielov rozvedených manželov potom na každého pripadá suma 4.883,13 Eur. Žalovaný z tohto titulu je povinný poskytnúť žalobkyni náhradu v sume 4.883,13 Eur.

53. Na základe vyššie uvedeného potom žalobkyňa má nárok pri vyporiadaní BSM na náhradu za jej podiel od žalovaného v sume 4.798,13 Eur ($4.883,13 \text{ Eur} - 85,- \text{Eur} = 4.798,13 \text{ Eur}$).

54. Žalovaný je tak povinný vyplatiť žalobkyni z titulu vyporiadania BSM čiastku 4.798,13 Eur, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

55. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého, ak strana mala vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. V konaní o vyporiadanie BSM žiadna zo strán nemá úspech vo veci. Konanie o vyporiadanie BSM je konaním ako súd už dôvodí vyššie, v ktorom majú strany na oboch stranách tak postavenie žalobcu, ako aj postavenie žalovaného. Táto skutočnosť sa prejavuje okrem iného i tým, že podaním žaloby o vyporiadanie BSM je uplatnené aj rovnaké právo žalovaného, preto žalobcom v konaní o vyporiadanie BSM je potrebné rozumieť nielen žalobcu, aj ale žalovaného. Preto tu zásada úspechu a neúspechu v konaní neplatí. Z tohto dôvodu súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

56. O poplatkovej povinnosti strán za vyporiadanie BSM súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnom skončení konania o vyporiadanie BSM.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť vyhotovené v písomnej forme, podpísané a v prípade doručenia podania do prebiehajúceho konania s uvedením spisovej značky (§ 127 CSP).

Odvolať možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a/ sa týkajú procesných podmienok,
- b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).